

Žďárští ovládli 25. ročník Řidiče Vysočiny

V jubilejním 25. ročníku motoristické soutěže Řidič Vysočiny vyhrávaly stejně jako v předchozích pěti soutěžích posádky ze Žďárska.

■ Petr Klukan, Lenka Kopčáková

V sobotu 13. května se konal další ročník motoristické soutěže Řidič Vysočiny, kterou před 27 lety vymyslely Jihlavské listy a tehdejší policejní škola.

Na start vyrazilo 57 aut, devět motorek a kvůli deštivému počasí jen šest cyklistů. Soutěžící museli projít různými úkoly, včetně slalomu mezi kužely a výměny kola.

První místo obsadili Jakub Janáček z Vojnova Městce a Petr Škapa ze Žďáru, druzí byli Jiří Rössler a Daniel Dušek (oba Nové Veselí) a třetí skončili Lukáš Havlík a Milan Kakač (oba Sněžné).

Zajímavostí je, že v loňském ročníku zvítězil Janáčkův bratr Aleš, který tehdy jel s navigátorem Martinem Sedláčkem.

Loňský vítěz kategorie motorek nad 125 ccm Jaroslav Miklík z Velké Losenice, jinak vedoucí žďárského dopravního odboru MĚÚ, si letos dojel pro bronz. Vyhrál Radek Krůta z Prahy. V „malých“ motorkách byl první Ondřej Novotný z Jihlavy, když porazil mnohonásobného vítěze Vladimíra Roupce z Telče.

Na startu

Vyrazilo se ráno v devět z Masarykova náměstí v Jihlavě a soutěžící čekali téměř stokilometrová trať po zapadlých vesničkách a okreskách Vysočiny. Jelo se podle slepého itineráře.

Na startu stály unikátní kusy jako třeba sportovní dvoumístné žluté BMW Z3, elektrická Tesla, ale i malé trabanty. A kdo by se nad těmito

ŘIDIČ VYSOČINY 2023. Na téměř stokilometrové trati se plnily různé úkoly včetně zdravotně či testů. V soutěži opět nechyběly oddechové úkoly; například hody míčku z jedoucího auta do připravených pneumatik. Bylo to mnohem obtížnější, než to na první pohled vypadá.

Foto: Petr Klukan

„bakelitáky“ shovíavě usmíval, měl by si přečíst výsledky. Druhé a třetí místo totiž obsadily právě posádky s trabanty!

Skvělý polygon

První zastávkou je polygon, kde se musí auta na mokré, velmi kluzké desce vyhnout překážce a pak projet vedle stříkajících gejzírů vody. Rychlost je předepsaná mezi 32 až 35 kilometry za hodinu. Kdo má víc, či méně, ztrácí body.

Smyk zde dostanou všechna auta, ať jsou vybavená, čím chcete. Někteří řidiči smyk „ustojí“, jiní ne. Přijíždí i tři „týmovi“ trabantí. První posádka smyk bravurně zvládá a jede dál, další dvě se ve smyku zamotají a jeden dojede až do zeleného pásu.

Při couvání mezi kužely vyniknou všechna malá auta. A trabantí obzvlášť. Prosmýčkují trať za pár

Pořadatelé

JIHLAVSKÉ LISTY

a ÚTVAR POLICEJNÍHO vzdělávání a služební přípra- vy Vzdělávací zařízení Jihlava

desítek vteřin, zatímco delší a větší auta se někdy trápí.

V Telči na náměstí čeká úkol - výměna kola. Limit asi šesti minut stíhají všichni.

V Ořechově u památníku seskočí parašutistů skupiny Out Distance si závodníci vyzkouší test z historických a vlastivědných znalostí. Víte, jak zemřel Karel Čurda? Co měl výsadek za úkol? Kolik měří Javořice? Nebo kam se vlévá blízká Moravská Dyje? ...A to jsou jen příklady

otázek.

Opět mží, testy se škrtají pod stříškou u památníku. U hasičské stanice v Třešti je disciplína zdravotnědy. Posádka musí „z hořícího“ auta vytáhnout osobu a na nosítkách ji odnést do bezpečí. S šedesátikilovou figurínou mají potíže hlavně ženy. Pak honem ke stříkačce a proudem vody sestřelit plechovky.

Další zastávka prověří autolékárničky a znalosti o nich.

Dvě tajné kontroly sledují, zda řidiči při odbočování blikají.

Posádky čeká ještě oddechový úkol. Z pomalu jedoucího auta házet míčky do pneumatik. Štíhlí navigátoři a ženy se vysoukají z okénka auta a snaží se trefit. Je to těžší, než to vypadá.

A pak už se jede do cíle, který je v areálu letního kina v Jihlavě. Na všechny čeká velký zábavný program.

Vítězové: Recept na výhru? Štěstí!

Řidič Jakub Janáček a navigátor Petr Škapa jeli ve Škodě Kodiaq.

Zde je rozhovor se žďárskými vítězi jubilejního 25. ročníku Řidiče Vysočiny.

Soutěž jste nejlépe poprvé. Pokolikáté jste tady?

Jakub Janáček (JJ): Já posedmé, ale vždy jsem skončil asi v půlce pole. Minulý rok vyhrál můj bratr, tentokrát já. (úsměv)

Petr Škapa (PŠ): Já jsem asi na čtvrtém ročníku.

Co bylo letos pro vás nejtěžší?

JJ: Hlavně jsme měli štěstí, že se nám zadařilo vlastně všechno, i ty testy. Ale nejtěžší pro nás bylo, jak jsme tady na konci házeli míčky (úkol, v němž se spolujezdec za jízdy trefoval míčky do pneumatik – pozn. red.) To se nám povedlo nejméně.

PŠ: A pak ty lokální vlastivědné otázky z Vysočiny. I když je to ale divný, že jsme z Vysočiny, ale je to tak.

Věřili jste v průběhu soutěže, že můžete vyhrát?

JJ: Vůbec. První tři čtyři disciplíny jsme si říkali, že se nám daří, ale nechtěli jsme si nic nalhá-

ŘIDIČ Jakub Janáček a navigátor Petr Škapa.

Foto: Petr Klukan

vat, protože to můžeme ještě pokazit. Ale při předposlední disciplíně jsme si už věřili. Sice ne na první místo, ale na tu bednu jo.

PŠ: Já tedy ne. (smích) **JJ:** Já jsem se cejtil, i když jsem překvapený, že to je první místo.

Kdybyste měli zhodnotit letošní rok vůči těm minulým?

JJ: Úkoly byly lepší. Dřív byly vždycky takový ty opilecký úkoly (jízda s brýlemi simulujícími opilost – pozn. red.), a to jsme nikdy nebyli schopní dát. Dnes se ukázalo, že když tam nejsou takhle náročný úkoly, tak je to pro nás očividně lepší.

Jak letos vůbec dopadl váš bratr?

JJ: Skončil na děleném 9. až 11. místě. Letos měl jiné auto a jiného navigátora.

Soupeříte mezi sebou?

JJ: Ne. Soutěžili jsme s kolegy, se kterými jsme se loni vsadili o pizzu. Teď jsme se ale nenechali zvíkat na sázku (smích) ... oslavíme to po svém.

Vloni vyhrál bratr, letos vy, máte na to nějaký recept?

JJ: Největší recept je štěstí!

PŠ: A připravenost.

JJ: To samozřejmě. Dá se očekávat, že testy budou každý rok, to k tomu provozu prostě patří. Když se je člověk naučí, dá se na nich hodně vydělat i hodně bodů ztratit. Takže základ je umět pravidla.

-pk-